

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ & ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΑΠΟ ΑΡΙΜΑΘΑΙΑΣ ΕΙΣ ΡΕΜΛΗΝ

Τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων, 2αν/15ην Μαΐου 2016, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ τῶν Μυροφόρων Γυναικῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ἥτοι τὴν Ρέμλην, ἀρχαίαν Ἀριμάθειαν.

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μακαριωτάτου ἐξ Ἱεροσολύμων, ἐπεφυλάχθη Αὐτῷ θερμὴ ὑποδοχὴ καὶ παρέλασις ὑπὸ τῶν Προσκόπων ἀπὸ τοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος ἕως καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς ἐορτῆς καὶ πανηγύρεως ταύτης καὶ τῆς θείας Λειτουργίας ἐν αὐτῇ προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου ἡγουμένου ἐν Φχές ὡς προεξάρχοντος Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἐκ Τσεχίας παρεπηδιμούντων κληρικῶν τῶν χωρῶν Τσεχίας καὶ Σλοβακίας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καὶ τοῦ διακόνου π. Μάρκου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ρέμλης ἀραβιστί καὶ ἑλληνιστί ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἰσραὴλ κ. Γεννηματᾶ καὶ τοῦ κ. Μπρούμα καὶ μετέχοντος τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ τῆς Ρέμλης ἐν κατανυκτικῇ προσευχῇ καὶ ψαλμωδία ἀκολουθούσῃ τὴν χορωδίαν.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας λειτουργίας ἐκήρυξε τὸν θεῖον Λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι Γυναῖκες (Μυροφόροι) Σωτήρ, Ἀγγέλου τῇ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο καὶ θεὸν Σε τῶν ὄλων ἐκήρυττον καὶ μαθηταῖς ἐβόων. Ὅντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωὴ», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί.

Τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προσήλθομεν σήμερον ἐν τῇ ἀγιοφραφικῇ ὑμῶν πόλει Ἀριμαθεία, ἵνα πασχαλίως τιμήσωμεν τὴν ἐόρτιον μνήμην ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν μυροφόρων γυναικῶν, αἵτινες ἐγένοντο μάρτυρες ἀψευδεῖς καὶ πρῶται τῆς Ἀναστάσεως, ἀφ' ἑτέρου δέ τῶν κρυπτῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμου, οἵτινες ἐγένοντο μάρτυρες τῆς ταφῆς Αὐτοῦ.

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ποιεῖται ἰδιαιτέραν μνεῖαν σήμερον τοῦ κεκρυμμένου μαθητοῦ τοῦ Χριστοῦ Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον κατήγετο ἐξ Ἀριμαθαίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ ἐνταφιάσαι τοῦ Κυρίου τὸ Σῶμα, ἐν βόθρῳ παρά τῶν ἐχθρῶν βάλλεται καὶ θεία δυνάμει ἐκεῖθεν ἀρπάζεται καὶ εἰς Ἀριμαθαίαν Ρέμλην τὴν ἰδίαν πατρίδα γίνεται ὡς λέγει ὁ Συναξαριστής.

Τόσον αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, ὅσον καὶ οἱ κεκρυμμένοι μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ

ἐγένοντο αὐτόπται καί αὐτήκοι μάρτυρες τῆς Σταυρώσεως, τῆς Ταφῆς καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, διὰ τοῦτο καί ὁ μελωδός λέγει: «Ὁ εὐσχήμων βουλευτής ἀνυμνεῖσθω Ἰωσήφ μετὰ τῶν Μυροφόρων σὺν Νικοδήμῳ καί τῶν θείων μαθητῶν, ὡς κήρυξ ὢν καί οὗτος τῆς ἐγέρσεως Χριστοῦ».

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἐν προκειμένῳ λέγει: «ἄφ' οὗ λοιπὸν αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες ἠτοίμασαν τὰ μύρα καί τὰ ἀρώματα κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, τὸ Σάββατον ἠσύχασαν, διότι δέν εἶχον καταλάβει ἀκόμη τὰ ἀληθινὰ Σάββατα, οὔτε εἶχον γνωρίσει καλά τὸ εὐλογημένον ἐκεῖνο Σάββατον, πού μεταφέρει τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν ἀπὸ τὰ βάραθρα τοῦ Ἄδου εἰς τὸ ὀλόφωτον καί θεῖον καί οὐράνιον ὕψος». «Οὕτω γάρ τὰ ἀληθινὰ Σάββατα συνῆκαν, οὐδ' ἐκεῖνο τὸ ὑπερευλογημένον Σάββατον ἐπέγνωσαν, τὸ μετὰγον ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἀπὸ τῶν τοῦ Ἄδου κευθμώνων ἐπὶ τὸ παμφαές καί θεῖον καί οὐράνιον ὕψος».

Μέ ἄλλα λόγια, τὸ ὑπερευλογημένον τοῦτο Σάββατον εἶναι ἡ ὀγδόη ἡμέρα, δηλαδή ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡ γνωστὴ ὡς Κυριακὴ, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Χριστός ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου καί ἀνεκεφαλαιώθησαν τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καί τὰ ἐπὶ γῆς», ὡς διδάσκει ὁ μέγας Παῦλος (Ἐφ. 1,10). Κατὰ δὲ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον «ὁ Προφήτης Δαυὶδ προειδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅτι οὐ κατελήφθη ἡ ψυχὴ Αὐτοῦ εἰς Ἄδου οὐδέ ἡ σὰρξ Αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες», (Πράξ. 2,31, 32).

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστός κατήλθεν εἰς τὸν Ἄδην μετὰ τῆς ἀκηράτου καί θείας αὐτοῦ ψυχῆς, ἡ ὁποία ἐχωρίσθη τοῦ ἀνθρωπίνου Αὐτοῦ σώματος, τοῦ ὑποστάντος τὸν τριήμερον θάνατον ἀλλ' ἄνευ φθορᾶς ἢ διαλύσεώς τινος, ὡς λέγει καί ὁ ἐρμηνευτὴς Δίδυμος: «Τὸ μὲν ἰδεῖν τὴν σὰρκα Ἰησοῦ διαφθοράν, δηλοῖ οὐ τὸ μὴ τεθῆναι. Τέθνηκε γάρ ὁ Ἰησοῦς καί ἐν μνήματι ἐτέθη, ἀλλὰ τὸ μὴ διαλελῦσθαι».

Τοῦ γεγονότος τούτου αὐτόπται καί αὐτήκοι μάρτυρες ἀλλὰ καί διαπρύσιοι κήρυκες ἐγένοντο αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, αἵτινες, ὡς λέγει ὁ Εὐγγελιστὴς Μάρκος, «εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν καί ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς. Μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν, τὸν ἐσταυρωμένον. Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν Αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καί τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἐκεῖ Αὐτόν ὄψεσθε καθὼς εἶπεν ὑμῖν», (Μάρκ. 16,5-7).

Ὁ ἐσταυρωμένος Ἰησοῦς ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν Αὐτόν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἠγέρθη, δηλαδή ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καί ὅτι ὁ θεός Πατὴρ ὑπερύψωσεν Αὐτόν, ἵνα κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καί ἐπιγείων καί καταχθονίων», (Φιλιπ. 2,10).

Ἐπώνυμοι ὄντες καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τοῦ ὀνόματος τοῦ σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Χριστοῦ, δέον ὅπως κηρύττωμεν καί ὁμολογῶμεν Αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν. Δέον ὅπως ἀναζητῶμε τὸν Χριστόν καί θεόν ἡμῶν μέ τὰς καρδίας καί τὸν νοῦν ἡμῶν ἄνω, ὡς παραγγέλλει ὁ σοφός Παῦλος:

«Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστὶν ἐν δεξιᾷ

τοῦ Θεοῦ καθήμενος, τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ». Ἀναλυτικώτερον εἶπεῖν: Ἐάν λοιπὸν ἀνεστήθητε μαζί μέ τόν Χριστόν εἰς τό βάπτισμα, πρέπει νά ζητήτε τὰ ἄνω, δηλαδή τὰ ἐπουράνια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκεῖ, ὅπου ὑπάρχει ὁ Χριστός, καθήμενος εἰς τὰ δεξιά τοῦ Θεοῦ.

Τά Εὐαγγέλια χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα ἐκήρυξαν καί κηρύττουν σήμερον ἡμῖν αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες σὺν Ἰωσήφ καί Νικοδήμῳ, ἀγαπητοί μου, ἀποτελοῦν ἀπάντησιν εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῖν σκολιάν καί διεστραμμένην γενεάν τοῦ κόσμου τούτου, (Φιλιπ. 2,15). Διὰ τοῦτο ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος μᾶς προτρέπει νά εἴμεθα ἀμετακίνητοι εἰς τὴν πίστιν μας, δηλονότι εἰς τόν ἀναστάντα Χριστόν “ἵνα, ὡς λέγει, γένησθε ἄμεμπτοι καί ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καί διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ” (Φιλιπ. 2,15).

Ἀναστάσεως ἡμέρα καί λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καί ἀλλήλοις περιπτυσθῶμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί καί τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς. Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει. Καί οὕτω βοήσωμεν. Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος.

Οἱ προετοιμασθέντες προσῆλθον εἰς τὴν θ. Κοινωνίαν, ὅλος δέ ὁ λαός μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν ἔλαβε τό Ἀντίδωρον καί τὰς εἰκόνας εὐλογίας ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Μακαριωτάτου μετὰ χαρᾶς καί εὐχαριστίας πολλῆς.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό παρακείμενον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἡγουμενεῖον. Εἰς ταύτην τὴν δεξίωσιν ἔλαβε χώραν ἡ προσφώνησις τοῦ καλῶς συντηροῦντος καί ἀνακαινίζοντος τὴν Μονὴν ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Νήφωνος εὐχαριστοῦντος τόν Μακαριώτατον διὰ τὴν ἠθικὴν καί ὑλικὴν στήριξιν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τό ἔργον τῆς Μονῆς, διό καί εἰς ἔνδειξιν εὐχαριστίας ἐπέδωκεν εἰκόνα Αὐτῷ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου. Ὁ Μακαριώτατος ἐπαινῶν τὴν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ Φρίντα, ἐπέδωκεν αὐτῇ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν προσωπικῶς καί τὴν Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα τῆς Ρέμλης.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ συντηρῶν καί ἀνακαινίζων τὴν Μονὴν Ἀρχιμανδρίτης Νήφων μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως παρέθεσε τράπεζαν εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/MBZ3sZeTth0>

http://youtu.be/lc4nTrJ_Z0k

